

Boualem Sansal, ***Le village de l'Allemand*** (Satul Neamtu lui)

De Getta Neumann

Scriitorului algerian francofon Boualem Sansal, 62 de ani, autor al unor romane premiate în strainatate, i s-a înmânat în Paulskirche la Frankfurt, în 16 octombrie 2011, Premiul pentru pace (Der Friedenspreis des Deutschen Buchhandels) în cadrul Targului cartii din Frankfurt, Germania. Printre premiantii din anii trecuți se numără Amos Oz, Susan Sontag, Peter Esterhazy, Saul Friedländer, Anselm

Kiefer, David Grossman. Ministrul de afaceri straine Guido Westerwelle l-a felicitat și a spus: « Premiul onorează nu numai opera literară a lui Boualem Sansal, ci și eforturile sale pentru a contribui la o schimbare democratică și pacifică în Algeria. »

Boualem Sansal și-a început cariera cu o diploma de inginer și un doctorat în economie. A lucrat ca profesor, consultant, sef de întreprindere și ca înalt funcționar Ministerul Industriei algerian. În 2003 a fost concediat pentru că a luat poziție critică față de islamizarea învățământului. Cu toate că în propria lui patrie a fost și este amenințat și insultat, cu toate că romanele lui sunt interzise, scriitorul insistă să locuiască în Algeria. Este un om de curaj și onestitate și de o mare naivitate politică.*

Primul său roman a apărut în 1999. Boualem Sansal devine laureatul Grand Prix RTL-Lire în 2008 pentru romanul *Le village de l'Allemand* (Satul neamtu lui).

Cartea se compune din jurnalele scrise de doi frați, pe care ii despart 15 ani și care au o evoluție cu totul diferită. S-au născut în Algeria, dintr-o mama algeriana berberă și un tată german. Baietii au fost trimisi de parinti la un unchi în Paris, la varsta de 7, respectiv 8 ani și nu s-au mai revăzut tatal. Cel mai mare, Rachel (nume compus din Rachid și Helmut) se integrează perfect în societatea occidentală. Face studii superioare, ocupă un post de conducere într-o societate multinațională americană, castiga bine, se casatorește cu frumoasa fiica a unei membre din partidul de dreapta Frontul National. Cel mic, Malrich, exmatriculat de la școală, nu își gaseste rostul, vagabondează în la Cité, în cartierul cu mulți saraci și someri, o populație în majoritate musulmană.

De la bun început aflăm că Rachel s-a sinucis, iar Malrich descoperă tragedia familiei lor citindu-i jurnalul. În 1994, în satul lor din Algeria, Ain Deb, ambii parinti sunt asasinați de un grup Islamist. Încercând să afle căt mai mult despre circumstanțele crimei și despre trecutul parintilor, Rachel află că tatal lor a fost un nazist, un criminal de razboi, implicat în ororile din lagarele de concentrare.

Confruntat cu toata grozavia Holocaustului, considera ca trebuie sa plateasca pentru pacatele tatalui si se sinucide. Malrich trece prin acelasi proces de constientizare si se revolta cu si mai multa inversunare impotriva discursurilor incendiare antisemite tinute de imamul din Paris.

Sansal prezinta Holocaustul si trage o paralela intre nazism si islamism. Este extraordinar ca un scriitor arab, traind intr-o tara musulmana, sa fie capabil sa inteleaga si sa resimta tragedia suferita de evrei, Holocaustul. Intr-un anturaj unde negationismul este in floare si Mein Kampf este o lectura populara, Boualam Sansal se expune oprobriului public si apara adevarul istoric. El distinge si denunta in discursul islamist asemanarile cu totalitarismul si antisemitismul nazist si avertizeaza societatea occidentalala impotriva atitudinii exagerat de tolerante fata de miscarile anti-democratice si fundamentaliste din mijlocul ei.

Cartea, deosebita prin mesaj, este mai putin convingatoare ca opera literara. Cei doi frati sunt purtatorii de cuvant ai autorului, intruchipeaza idei si raman constructii care nu prind viata. Elementele neverosimile abunda, dar isi implinesc functia in demonstratia ideatica a autorului. Totusi, daca personal as fi preferat sa regasesc ideile autorului intr-un articol de ziar sau intr-o analiza sociologica si politica detailata a situatiei din Algeria si din Franta, a islamismului in crestere, recunosc ca impactul unor astfel de analize nu ar fi fost nici pe departe atat de emotional si larg ca cel al romanului. Nu pot decat sa-l recomand, asa cum il recomandase acum catva timp in urma Eva Szende pe siteul nostru.

<http://www.bjt2006.org/ES3.html>

*Discursul tinut de Boualem Sansal in 16 octombrie 2011 denota naivitate politica in ce priveste aprecierea situatiei din tarile arabe dupa « primavara » araba si conflictul israelo-palestinian.

<http://dalgerie-djezair.viabloga.com/news/le-discours-du-recipientaire>

Interview en deux parties avec Boualem Sansal

<http://www.youtube.com/watch?v=uqKLHNNpsGc>

http://www.youtube.com/watch?v=ZkuseJ_kJyo&feature=related